

Carl Møller, Dyrnbøll, P. Pedersen, S. Pedersen, W. Petersen, Ploug, Raben, Rammestov, Chr. Rasmussen, N. Rasmussen, Rosenørn, Rump, Schlegel, Termanen, Eugen, Ussing, C. Andersen, Berg, Blom, Brasch, Carstensen, Claudi, Clausager og Drefing.

Nei:

H. Chr. Hansen, Johannsen, Sjørgensen, Chr. Nielsen, Strandstov og W. Andersen.

Stemte ikke:

Haffner og Andra.

Fraværende med anmeldt Forsald:

Frijs-Frijsenborg., Krieger, Lomborg (syg), Müller, Neergaard, S. C. Nielsen, Thygeson (syg), Carlsen og Cederfeld de Simonen.

Fraværende:

Girup, Jallefen, Fischer, Jensen, Moltke, Nellemann, Rosenørn-Lehn, Scheel og Breinholt.

Formanden: Paa Dagsordenen staar, men iøvrigt kun for en Ordens Styk: Enefte Behandling af Indstillingerne fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Lov om Hærens Ordning. Det Lovgivningsemne, hvormed Fællesudvalget havde at beskæftige sig, har jo netop nu fundet sin Afgjørelse fra Rigsdagens Side, og som Følge deraf bortfalde Indstillingerne fra Fællesudvalget og Sagen forlades.

Da Dagsordenen nu er udtømt, skal jeg, forinden jeg angiver, hvornaar Fællesmødet kan holdes og Afslutning finde Sted, gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Arbejder, som ere hvilende her i Landstinget. Af de Sager, som umiddelbart ere forelagte Landstinget, henhøre dertil „Forslag til Lov om Sagsførervæsenet“, idet der nemlig, som ærede Medlemmer ville vide, først for saa Dage siden er afgivet Betænkning fra Udvalget desangaaende. Da der ikke paa den Tid kunde være Spørgsmaal om Sagens Fremme til Gjennemførelse, er den bleven staaende paa dette Punkt. — Af Sager, som ere overfendte fra Folkethinget, er beroende her i Thinget „Forslag til Lov om Forandring i Hærlovens Bestemmelser om Veirøvelserne for 1880“. Dette Lovforslag har henligget i Hærubvalget, som efter Omstændighederne rimeligt var, og det har nu fuldstændig tabt sin Betydning. Ligeledes er „Forslag til Lov om Tilfyn med Salg af Levnetsmidler“, hvilende her i Landstinget. Det har været til 2den Behandling, men 3die Behandling er ikke bleven foretagen, fordi Justitsministeren og Udvalget i Sagens Interesse nærede et

fælles Ønske om, at det ikke denne Gang kom videre. Som ærede Medlemmer ville vide, er der derhos igaar og iforgaars overfendt fra Folkethinget 4 Lovforslag, nemlig: „Forslag til Lov om Landsbypræsternes Lønning“, „Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Tommerup Station til Assens“, „Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Skive Station til Glyngøre“ og „Forslag til Lov om Kjøb af den østjydske Jernbane“; men efter det Tidspunkt, hvorpaa disse Sager ere komne til Landstinget, vilde det ikke være muligt at fremme dem, naar Samlingen skulde slutes idag. — Af de Lovforslag, som ere passerede frem og tilbage mellem Thingene, er der eet, som er hvilende i Landstinget, nemlig „Forslag til Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistratsembeder“. Dette Lovforslag henligger i det Udvalg, som her i Landstinget har beskæftiget sig med denne Klasse Forslag, og er ikke blevet fremmet fra Udvalgets Side, fordi der ikke turde næres noget Haab om at faae Sagen endrægtigen ført igjennem begge Thing i denne Samling.

Det er saaledes disse Arbejder, som kunne siges at være hvilende her i Landstinget. Med Hensyn til Rigsdagens øvrige Arbejder og Virksomhed i det Hele taget, henviser jeg til den Oversigt, som paa sædvanlig Maade vil blive affattet af Bureauet og meddelt i Tidenden. Naar denne Oversigt læses, saa vil man ganske vist med sær Opmærksomhed dvæle ved de to vigtige Lovarbejder vedrørende Esværnet og Hæren. Vi ere jo desværre nys blevne mindede om, at ikke Alle se med venlige Øine paa disse Sagers Afgjørelse; men jeg troede dog, saaledes som ogsaa de senere faldne Ytringer give mig yderligere Berettigelse til at tro, at der vil være en temmelig almindelig Anskuelse om, at det allerede er et stort Gode, at Lovgivningsmagten nu endelig har opfyldt den Pligt, som den selv havde paalagt sig, nemlig at revidere disse vigtige Love. Det var, som ogsaa før blev sagt, med en trykkende og pinlig Følelse, at vi har for Nar vendte tilbage til samme Lovgivningsemne, uden at naae Maalet. Jeg tør fremdeles tro, at der dog vil være overveiende Stemning for at lægge Vægten paa, at, naar de særlig Sagkyndige finde, at ikke ganske ubetydelige, men endog temmelig væsentlige Fordele ere vundne gennem Revisionsarbejdet, saa er det Noget, som vil tjene til vort Lands og vort Folks yderligere Betyggelse, selv om det ikke, saaledes som det nys blev indvendt, vil kunne være en ubetinget Garanti for Landet i farefulde Tider. — Ved de øvrige, jeg kan sige, ikke saa, men mange væsentlige Lovgivningsarbejder, tilbøds endog af større Omfang, som ere bleven færdige i denne Samling, skal jeg ikke her dvæle, men kun udtale min og med min Manges Beklagelse baade i og udenfor Landstinget af, at der savnes blandt de færdige Arbejder Bestemmelser om Lønningstillæg for Sta-